

[Statsministeren.]

Socialpolitikken, og han var inde paa at ville undersøge, om vi nu havde Sans og Syn for de smaa i Samfundet, som skulde have Socialunderstøttelse. Jeg forstaar, at han helst vilde fremstille det saadan, at vi i og for sig ikke brød os om disse Folk, men enten for Skams Skyld eller af politisk Nødvendighed gik med til det. Ja, jeg ved ikke, med hvilken Berettigelse det ærede Medlem drager vor gode Vilje til at tage Hensyn til disse Folk i Tvivl. Det ærede Medlem har ved en anden Lejlighed stærkt bebrejdet mig — men ganske med Urette, idet jeg slet ikke har udtalt noget herom —, at jeg mente, at de havde ikke varme Hjerter for vore Landsmænd Syd for Grænsen; men det ærede Medlem skulde tænke paa, at hvis Hjertets Varmhed skal maales udelukkende ved de Penge, man vil byde, saa kommer det ærede Medlem og hans Parti i høj Grad til kort over for det Parti, som han i Dag saa voldsomt angreb sammen med os. Derfor forekommer det mig, at denne Tvivl, udtalt offentlig om et andet Partis Sindsindstilling over for de Folk, som han her vil hjælpe, savner enhver Begrundelse. Det ærede Medlem giver mig Raad om, hvordan jeg skal optræde for at være en pæn Mand. Det forekommer mig, at han ved Lejlighed ogsaa kunde se lidt paa sig selv; det kunde godt tiltrænges.

Det ærede Medlem kunde jo f. Eks. ogsaa, hvis man skal ind paa det, undersøge, om Socialdemokraterne handler af Dyd eller fordi de mener derigennem at kunne fiske nogle Stemmer. Jeg skal slet ikke antyde noget saadant ud over, at jeg synes, at saadan nogle Betragtninger maa han ogsaa anstille, naar han nu er inde paa dette Spørgsmaal. Men en Kendsgerning er det jo, at dengang det ærede Medlem og hans Parti havde Styret, havde den afgørende Indflydelse paa Lovgivningen og Administrationen, var de ikke nær saa rundhaandede, som de er nu, efter at de ikke har Ansvaret for at skaffe Pengene til Veje. Da var de meget mere tilbageholdende, og det var ikke saadan, at det var en forbigaaende Periode, det ærede Medlem og hans Parti sad ved Magten; det var jo, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, en halv Menneskealder. Naar de nu er saa ivrige og ikke alene vil ofre de Beløb, som de, der nu har Ansvaret for Finanserne, mener at kunne gaa med til, men et Beløb, der ligger langt derudover, er det ejendommeligt at tænke paa, at dette varme Hjerte og denne Offervilje just kommer til Stede i det Øjeblik, da de ikke staar for

Pengekassen og ikke har Magt til at gennemføre deres Forslag.

I Slutningen af sin Tale kritiserede det ærede Medlem mig — og det er der ikke noget at sige til — for den Politik, jeg førte, men jeg forstod egentlig paa ham, at han ogsaa syntes, at jeg rent personlig ikke magtede den Opgave at være Regeringschef, saa Landet kunde være tjent med det og være det bekendt. Det skal jeg slet ikke indlade mig paa at diskutere. Jeg forstod, at hans Forhaabninger stod til den Dag, da Socialdemokratiet fik Førerskabet og Flertallet her, da skulde det blive anderledes og bedre, og det vil jo sige, at da kommer det ærede Medlem til at sidde paa den Plads, jeg nu sidder paa. Det er godt, han har Tiltro til, at han saa kan magte Opgaven, baade personligt og politisk. Jeg skal ikke udtale noget om, at han ikke kan det, jeg tror for Resten, at han kan det, ogsaa paa en særdeles god Maade, rent bortset fra, at jeg næppe heller til den Tid er politisk enig med ham, og at jeg derfor bliver nødt til at bekæmpe ham — af politiske Grunde, men aldeles ikke ud fra, at jeg tror, at han ikke har Evne og Optræden til at beklæde en saadan Stilling.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at den Regering, der nu sad, havde faaet en god Behandling, og vi har heller ikke noget at beklage os over over for de Partier, som gaar imod os, og de Partier, som støtter os i det saglige Arbejde. Vi erkender, at de skylder os ikke noget. De skylder sig selv og de Vælgere, de repræsenterer, at optræde og handle saaledes, som de synes det tjener Landet bedst. Det ærede Medlem fremhævede, at de havde haft den Opgave at tage Stilling til Sag efter Sag, efter som Sagerne forelaa, men naar det er Tilfældet, og naar de har været saa gode Hjælpere til at føre de forskellige Sager igennem, er det vel heller ikke ubeskedent at sige, at det maa de have været ud fra den Betragtning, at disse Sager egentlig ikke har været helt daarlige.

Men, som sagt, jeg har ikke noget at beklage mig over, for de skylder os ikke noget; de har ikke lovet noget, og derfor kan de heller ikke gaa fra noget Løfte. Men der er Ting, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, ikke for at beklage mig, ikke for at sige, at det er urigtigt, men jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem, hvis man kan tro Avisreferater, hvad man ikke altid kan, men ogsaa her i Tinget nu for nogle Timer siden har udtalt sig paa en i Henseende til Støtte for Venstres Regering